कुसुमायुधपत्नि दुर्लभस्तव भर्ता न चिराद्भविष्यति ।
शृणु येन स कर्मणा गतः शलभत्वं हरलोचनार्चिषि ॥४०॥
अभिलाषमुदीरितेन्द्रियः स्वसुतायामकरोत्प्रजापतिः ।
अथ तेन निगृह्य विक्रियामभिशप्तः फलमेतदन्वभूत् ॥४१॥
परिणेष्यति पार्वतीं यदा तपसा तत्प्रवणीकृतो हरः ।
उपलब्धसुखस्तदा स्मरं वपुषा स्वेन नियोजयिष्यति ॥४२॥
इति चाह स धर्मयाचितः स्मरशापावधिदां सरस्वतीम् ।
अशनिरमृतस्य चोभयोर्वशिनश्चाम्बुधराश्च योनयः ॥४३॥
तदिदं परिरक्ष शोभने भवितव्यप्रियसङ्गमं वपुः ।
रविपीतजला तपात्यये पुनरोघेन हि युज्यते नदी ॥४४॥

---

40. ,,Dei floribus armati uxor! non diu maritus tuus aegre impetran-
,,dus erit: accipe, quonam facinore ille quasi locusta factus est in Sivae
,,oculorum flamma.

41. ,,Prajápatis, sensibus commotis, desiderio erga filiam suam ca-
,,ptus erat; ab hoc, qui commotionem cohibuit, damnatus Kámas hanc
,,mercedem adeptus est.

42. ,,,,Quando Sivas Párvatim uxorem ducet, castigationibus illi
,,,,propitius factus, tum gaudium adeptus Kámam corpore suo rursus
,,,,coniunget.""

43. ,,Ita ille, a Dharma rogatus, locutus est sermonem qui Kámae
,,damnationis finem indicavit: homines sui potentes et nubes utrumque
,,proferunt, et fulmen et ambrosiam.

44. ,,Quare, o pulchra! tuere corpus tuum, cui coniunctio cum
,,amato destinata est: fluvius, cuius aqua a sole exhausta est, aestu prae-
,,terito recuperat aquam."